

כֹּה עָשׂוּ חֲכָמֵינוּ – הָאֹר שֶׁל חַי"ל

הַסִּיפּוֹר הַמִּפְלָא עַל יוֹכָבֵד סָגֵל, שֶׁהִבִּיָּאָה אֶת אֲהֵבַת
אֲהֵבַת הַנֶּשֶׁם וְתוֹרָתוֹ לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל.

ילדי ישראל צמאים לספורים

בשנות הנשים (לפני שנים רבות),
הילדים בארץ ישראל אהבו לשמע ספורים.

אך איזה ספורים ספרו להם? ספורים
מארצות רחוקות, ספורים רגילים.

הילדים הקטנים והטהורים רצו להתחבר
לאהבת השם, אך הייתה חסר להם משהו...

הַאֲוָצֵר הַגָּדוֹל – אֵיפֹה הוּא?

וְמָה עִם סְפוּרֵי הַגְּמָרָא? הַסִּיפּוּרִים הַנִּפְלְאִים שֶׁל חֲז"ל?
הֵם הָיוּ חֲסִידִים! אִישׁ לֹא סִפֵּר אוֹתָם לִילָדִים.

שְׁלִיחַהּ שֶׁל הַנֶּשֶׁם

אִשָּׁה חֲכָמָה וְצַדִּיקַת שָׁמָּה יוֹכָבֵד
סָגַל, רָאֲתָה אֶת הַחִסְרוֹן.

הִיא הִבִּינָה שִׁלְדֵי יִשְׂרָאֵל חִיבִים לְשִׁמְעַ
עַל צַדִּיקִים כְּדֵי לָאֶהֱבֹ אֶת הַנֶּשֶׁם!

הִיא לֹא חֲכָתָה שְׁמִיּוֹהוּ אַחֵר יַעֲשֶׂה אֶת
הָעֲבוּדָה. בְּעֶזְרַת הַנֶּשֶׁם, הִיא לִקְחָה יְזֻמָּה.

(נִלְמַד מִכֶּה: כְּשִׁישׁ מְצֹוָה, קוֹם
וַעֲשֵׂה אוֹתָהּ!)

מְלֹאכֶת קוֹדֶשׁ – דֵּף מַאִיר

לְכַתֵּב לִילָדִים זֶה קִשָּׁה! יוֹנֵבֵד סֵגֵל חֲשֻבָּה עַל כָּל מְלָה וְכַתְּבָה אוֹתָהּ בְּשִׁפָּה מְיוֹחֶדֶת:

הַגֵּר
בְּהֵם
עֵ

שִׁפָּה פְּשׁוּטָה:
שָׂכַל יֶלֶד יָבִין.

אֲוִירָה חֲמִימָה:
מְלָאָה בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם.

מִתַּח וְעַנְיִן:
שִׁירְצוּ לְשִׁמוֹעַ
אֶת הַהֶמְשֵׁךְ.

צעד קטן בכל שבוע

כָּל שָׁבוּעַ, בַּהֲתַמָּדָה וּבַתְּפִלָּה לְשֵׁם לְהַצִּלָּה, יוֹכֵבֵד כְּתָבָה סִפּוּר אֶחָד חֲדָשׁ.
רַק דֶּף אֶחָד!

אֲבָל כְּשֶׁעוֹשִׂים מִשְׁהוּ קָטָן, עִם הַמּוֹן רָצוֹן וְאַמוּנָה בְּשֵׁם, הוּא הוֹפֵךְ לְאוֹר גָּדוֹל.

איך שלחו לכולם בלי מחשב?

אז, לא היו מחשבים, לא אימיל
ולא מכונות צלום משוכללות!

היא הנשתמשה ב"מכונת
שכפול" פשוטה עם ידית
סיבוב.

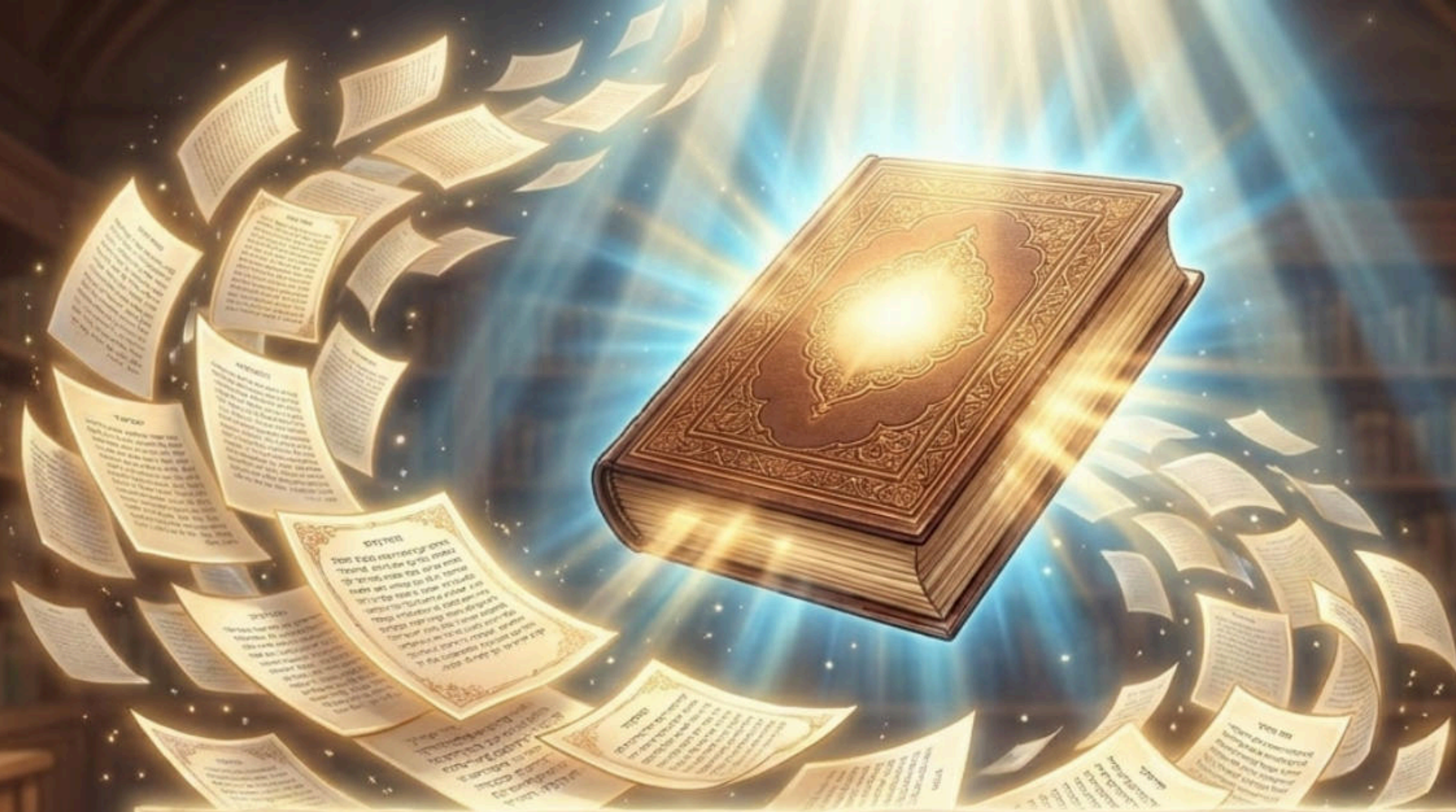
כך היא שכפלה את הדפים
שכתבה, אחד-אחד,
והודתה לשם על כל דף
שיצא בהצלחה.

צִיפִּיָּה מִשָּׁבוֹעַ לְשָׁבוֹעַ

אֶת הַדְּפִים שֶׁלְּחוּ בְּדָאָר יִשְׁירוּת אֶל הַגָּנוֹת וְהַמּוֹרִים הַצְּדִיקִים.
הַבְּקוּשׁ הִיא עֲצוּם! כּוֹלֵם רָצוּ לְלַמֵּד אֶת יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
הַגָּנוֹת הֵיוּ מִחֲכּוֹת בְּצִיפִּיָּה לַדֹּף הַבָּא בְּכָל שָׁבוֹעַ, וְהַיְלָדִים חֲכוּ יַחַד אִתּוֹ.

כֹּה עָשׂוּ חֲכָמֵינוּ – סֵפֶר קְדוֹשׁ נוֹלָד

בְּשָׂרָאָתָהּ יוֹכֵבֵד כַּמָּה הַדָּפִים מִצְלִיחִים מֵאֵת הַשֵּׁם, הִיא אֲסָפָה אוֹתָם.

וְכֵן, מִתּוֹךְ הַדָּפִים, נוֹלָד הַסֵּפֶר הַמְּפֹרָס: "כֹּה עָשׂוּ חֲכָמֵינוּ".

הַסֵּפֶר הַפֶּךָ לְ"רַב מִכָּר" – כִּמְעַט בְּכָל בֵּית עִבְרִי הָיָה סֵפֶר כָּזֶה, וְכִמְעַט כָּל חֲנוּת מְכָרָה אוֹתוֹ!

דורות של תורה ואמונה

דורות על דורות של ילדים מתוקים
גדלו על הספרים האלה. הם
למדו מהם כיצד להתנהג, כיצד
אבותינו מסרו את נפשם, וכמה
חשוב לאהב את השם ולבטח בו.
אנשים רבים זוכרים את הספורים
האלה באהבה מילדותם עד היום!

מה היה סוד ההצלחה?

איך יזמה של אדם אחד מגיעה לכל כך הרבה ילדים?

לקחת אחריות:
לא לחכות
שֶׁאַחֲרִים יַעֲשׂוּ.

הרבה אהבת השם:
רצון להגדיל תורה
בעם ישראל.

התמדה:
לא להתיאש – דף
אחד, כל שבוע מחדש!

וְכֵּן אֶתְּךָ?

גַּם אֶתְּךָ, יֶלֶד צַדִּיק וְאֶהוּב
עַל הַנֶּשֶׁם, יָכוֹל לְשַׁנּוֹת!
כְּשֶׁאַתָּה רוֹאֶה דָּבָר מוֹעִיל
לַעֲשׂוֹת – בִּכְתָּהּ, בַּבֵּיִית אוֹ
בַּבַּיִת הַכְּנָסֶת, אֶל תַּחֲשֹׁב
'מִינְשֵׁהוּ אַחֵר יַעֲשֶׂה אֶת זֶה'.
בִּקֵּשׁ עֶזְרָה מֵהַנֶּשֶׁם וְהַתְּחִל
בַּצֵּעַד קָטָן אֶחָד.

מודים לשם על התורה

בזכות דף אחד קטן של ספור בכל שבוע, צמחו דורות של ילדים צדיקים, שלומדים על חז"ל מתוך הספר האהוב "כה עשו חכמינו". אנו מודים לשם יתברך שנתן לנו את חכמינו הקדושים, ואת האנשים הטובים שדאגו לספר לנו עליהם.

תָּם וְלֹא נִשְׁלַם – תּוֹרַת הַיָּשׁם תְּמִימָה!

נִזְכֹּר תְּמִיד: הַסִּיפּוּרִים שֶׁל תּוֹרַתֵנוּ הֵקְדוּשָׁה יְהִי הָאֹר שְׂמַאִיר אֶת חַיֵּינוּ.